

Профспілковий лідер пасажирського вагонного депо Ковель Галина Швець: “Профорг повинен бути і юридично грамотним”

З нагоди Дня Конституції України за сумлінну працю на залізничному транспорті, творчу ініціативу в роботі голова первинної профспілкової організації пасажирського вагонного депо Ковель Галина Швець нагороджена нагрудним знаком Міністерства транспорту і зв'язку України “Почесний працівник транспорту України”.

Трудове життя пані Галини щедра на нагороди: знак “Почесному залізничнику” вона отримала ще у 1987 році, нагороджена також почесним знаком “За заслуги перед профспілкою” ради профспілки залізничників і транспортних будівельників України. У 1977 році Галина Швець разом із іншими чотирма профспілковими лідерами

від Львівської залізниці була делегатом XXII з'їзду профспілки працівників залізничного транспорту СРСР у Москві. Про це нагадують фотографії, які пані Галина зберігає в своєму робочому кабінеті.

На залізничному транспорті Галина Швець працює 35 років і 22 з них очолює первинну організацію депо. Трудова біографія Галини Макарівної розпочалася з роботи провідником пасажирських поїздів. Після закінчення курсів провідників продовжила навчання на заочному відділенні Чернівецького технікуму залізничного транспорту. Упродовж трьох років курсувала поїздом Ковель-Львів, траплялося, що їздила на Москву, Київ, Одесу. Пані Галині довелося попрацювати й начальником поїздів різних напрямків.

Двадцять два роки тому Галину Швець було обрано головою профкому Ковельської вагонної дільниці (тоді це ще була дільниця). У 1993 році керівництво Львівської залізниці прийняло рішення цехи вагонного депо перепрофілювати для ремонту пасажирських вагонів. З цією подією в історії первинної профспілкової організації була започаткована нова сторінка. Приблизно 500 працівників ремонтних цехів депо влилися в півторатисячний колектив депо. Через два роки ввели в експлуатацію пункт перестановки пасажирських вагонів на станції Ягодин, і проф-

спілка депо знову поповнилася 177 працівниками.

Сьогодні в профспілковій організації депо 1664 особи, з них 333 – молодь до 28 років. Галина Макарівна з гордістю показує кубки, які здобула молодіжна спортивна команда депо на цьогорічній спартакіаді Львівської залізниці. Працівники депо посіли призові місця в змаганнях із шахів, шашок, тенісу, армреслінгу, футболу.

Профорг Галина Швець тішиться ще одним успіхом – провідниця депо Ольга Цикунова серед 18 конкурсанток у конкурсі “Кращий провідник року” посіла друге місце, а за виконання пісні “Україна” була удостоєна звання “Міс талант-2009”. “Такому успішному виступу Ольга завдячує й керівнику гурту пасажирського вагонного депо Львів “Земляки” Роману Остапчуку, який займався записом фонограми”, – розповідає Галина Швець.

Профспілка депо організовує й цікаві поїздки. “Буває, що на рік організуємо до 18 екскурсій, – зазначає пані Галина. – Цього року організували 5 поїздок, дві з них – у Львівський аквапарк. Ви не уявляєте, які задоволені вони повернулися додому. Тричі побували наші деповчани в Почаївській лаврі. Та найбільшою популярністю користуються все ж одноденні поїздки на озеро Пісочне, що поблизу Світязя. А на день профспілки, що відзначається в першу неділю

серпня, традиційно двома-трьома автобусами їздимо на Світязь. Оздоровлюються наші деповчани в санаторії “Лісова пісня”.

“Якщо порівнювати колишню роботу в профспілці з теперішньою, то специфіка роботи була іншою, – каже пані Галина. – Сьогодні люди звертаються до нас і просять виділити матеріальну допомогу, дати пораду чи консультацію. Тому для профспілкового лідера не зайвим було б мати і юридичну освіту. Особливо люди цікавляться пільгами, які їм належать в колдоговорі при виході на пенсію, або, наприклад, при одруженні. Я відксерила ті пункти колдоговору, які найчастіше цікавлять людей, роздала майстрам у цехи, щоб з цією інформацією всі могли ознайомитися. Коли не знаю відповіді на їхні запитання, то завжди одержую вичерпну відповідь від дорпрофсожу”.

Галина Швець вже й не уявляє собі, чи змогла би прожити хоча б день без працівників депо, які приходять до її кабінету і з радістю, і з бідою. Заходять сюди й пенсіонери, адже чимало з них виявили бажання бути членами профспілкової організації. Співпрацює профорг і з ветеранською організацією депо, яку впродовж багатьох років очолює Мечислав Антонович Супоровський.

“Особливу увагу звертаємо на оздоровлення наших працівників,

– зазначає Галина Макарівна. У травні-червні оздоровили 52 особи. Тільки на перший заїзд виявили бажання поїхати 11 працівників. Стараємось задовольнити кожную заяву”.

Непростою є робота профспілкового лідера, та пані Галина не бажала б собі іншої праці. Бажання допомагати людям – основне кредо її роботи. Люди це відчувають і віддячують їй своєю повагою і шанобою.

Пані Галина з гордістю зазначає, що в депо працює 18 залізничних династій. Серед них родини майстра Володимира Долонька, колишнього головного інженера Андрія Діденка, майстра Михайла Зубкова та інші. Для цих людей, як і для родини Галини Швець, залізняця стала долею. Адже в депо працює вся сім'я Галини Макарівної – чоловік Василь Петрович трудиться слюсарем, їхній син Іван – слюсар-електрик електроцеху ПТО “Пасажирське”, донька Тетяна – бригадир резерву провідників, зараз у відпустці по догляду за дитиною. Сорок років на станції Ковель пропрацював свекор. Сукупний робочий стаж залізничної династії родини Швеців налічує близько 125 років. Є надія, що ця цифра суттєво зросте в майбутньому, бо в родині підрастають четверо онуків.

Олег ТХІР, завідуючий відділом організаційної і кадрової роботи дорпрофсожу

Залізничники Закарпаття вміють добре працювати й відпочивати

Від 2004 року у нас стало доброю традицією відзначати в першу неділю серпня День профспілки залізничників і транспортних будівельників України. Ще до настання цього свята

більшість членів нашої профспілки живе в доброму настрої очікування приємних подій.

Важливо, що цей захід спрямований на посилення консолідації та згуртованості працівників залізничного транспорту – членів профспілки. У теперішній складний період він має ще одну важливу мету – нагадати всім про згуртованість нашого колективу, що здатний відстояти свої права, цілісність транспорту, зберегти робоче місце для кожного члена профспілки, соціальний захист та пільги. Приємно відзначити, що на Закарпатті всі працівники залізничного транспорту є членами профспілки, на сьогодні це 10420 висококваліфікованих спеціалістів, які цілодобово забезпечують безперебійну й гармонійну роботу цілісного перевізного процесу, спроможні виконати будь-який обсяг перевезень. Територіальний комітет профспілки у своїй повсякденній роботі звертає особливу увагу на єдність і цілеспрямованість дій нашого багатотисячного колективу, що ми неодноразово підтверджували в період соціальних викликів.

Найгостріші питання, які завжди активно обговорювалися, та з яких вживалися невідкладні заходи – це забезпечення працівників роботою, стан із виплатою заробітної плати, спроба ліквідації відомчої медицини. Єдність нашої профспілкової організації ми підтвердили в період становлення залізничного транспорту незалежної України, під час проведення масштабних структурних адміністративних змін, коли чинилася спроба нас роз'єднати, а також у період випробування стихією ще в 2001 році, коли окремі райони Закарпаття спіткало лихо: були затоплені цілі міста і села, природа заподіяла серйозної шкоди 35 тисячам будинків, і були повністю зруйновані понад 200 будинків наших працівників. Тоді з першого дня, в результаті активних дій і злагодженої роботи теркому профспілки й первинних організацій, потерпілим залізничникам надали всляку допомогу й ніхто не залишився наодинці з бідою.

Терком профспілки спільно з профспілковими комітетами первинних профспілкових організацій також постійно тримає на контролі хід виконання двосторонніх зобов'язань колективного договору. Особливої актуальності це питання набуло в цьому році через затяжну економічну і фінансову кризу. Як відомо, різко скоротилися обсяги перевезень, що негативно відобразилось на фінансових показниках підприємств, а відповідно й на спроможності забезпечення колдоговірних зобов'язань. Щоб зберегти колектив, наші працівники вже тривалий час працюють в режимі неповного робочого тижня, заробітна плата зменшилась на 18-20%, що при існуючому рівні інфляції й рості цін суттєво вплинуло на купівельну спроможність залізничників і членів їхніх родин. На відміну

від попередніх років, сьогодні не проходить і дня, щоб працівники не приходили за допомогою, здебільшого із проханням про матеріальну допомогу або про збереження роботи.

Тому часто доводиться працювати так, щоб встигнути реагувати на гострі проблеми та відстояти законні права й інтереси наших спілчан.

Усвідомлюючи свою роль, те, що наш успіх залежить не тільки від добросовісного виконання покладених на нас зобов'язань або окремо взятої профспілкової організації на своєму рівні, ми сьогодні мусимо в окремих питаннях діяти активніше, заявляти про себе та про ті гострі проблеми галузевого масштабу, без вирішення яких на загальнодержавному рівні ми просто приречені.

Останній приклад: всі ми є свідками, коли наші “захисники” в Уряді та у Верховній Раді, лобюючи свої далекоглядні інтереси, прикриваючись добрими намірами (активізувати ринкові відносини на залізниці), упродовж останніх років для початку перепідпорядкували Мінтрансзв'язку великий перелік підприємств, заводів, кар'єрів тощо, які в основному були рентабельними. Або рішення Уряду про зниження перевізних тарифів на перевезення вантажів залізничним транспортом великим підприємствам, власниками яких є окремі можновладці. У той час, коли залізничний транспорт також має свої фінансові проблеми й потребує державної підтримки, Уряд навпаки продовжує дію своєї постанови №845 до 01.10.2009 року про пільгове перевезення для металургійної, хімічної та вугільної галузей і не виконує вимоги ради профспілки.

Зважаючи на непоправні наслідки для

залізничників і для залізничного транспорту в цілому від невирішеності і затягування цих питань, Президія Ужгородського теркому профспілки на своєму засіданні 27 травня 2009 року прийняла важливе звернення до Прем'єр-міністра, Голови Верховної Ради України, Міністра транспорту України з вимогами та зверненням до дорпрофсожів, теркомів та об'єднаних профкомів про підтримку.

Напередодні Дня профспілки залізничники Закарпаття сповнені рішучості захищати свої права та соціальні гарантії і пільги для наших спілчан. Своє свято ми готуємось провести на високому організаційному рівні. Для цього вже прийнято відповідні постанови та розроблено заходи, якими передбачено проведення спортивно-масових змагань з міні-футболу та з шахів. Направлено звернення до всіх колективів про підготовку й участь. Очікуємо учасників і гостей також з інших підрозділів Львівської залізниці. Вже заявили про свою участь і наші колеги з Угорщини та Словаччини. Заходи проходять упродовж двох днів на стадіоні “Локомотив” у місті Чопі та на вокзалі станції Ужгород і супроводжуватимуться масовими гуляннями залізничників.

Користуючись нагодою, вітаю всіх спілчан, працівників Львівської залізниці з Днем профспілки. Від щирого серця бажаю залізничникам, ветеранам, членам родин залізничників наснаги в праці, нових успіхів у роботі на благо українського народу. Зичу щастя, міцного здоров'я та добробуту кожній сім'ї!

Ярослав АФТАНАС, голова Ужгородської територіальної профспілкової організації